

— Az Országos Menekültügyi Hivatalnak 1921 június hó 24-én 3071. sz. alatt kelt rendelete alapján felhivatnak mindazon középiskolai, felsőpariskolai, tanítóképzőintézet stb. tanulók, akik a nyári nagy szünetre tartamára megszállt területre hazautazni óhajtanak, iskolájuk igazgatóságának igazolványával felszerelve az Országos Menekültügyi hivatal szegedi kirendeltségénél azonnal jelentkezzenek.

x **A Hűtőház és Élelmiszerszállító r.-t.** mintérestülünk, a jég árát az eddigi hivatalosan megállapított 160 filléres árral szemben házhoz hordva kgr.-ként 140 fillérré, a gyárnál átvéve pedig 110 fillérré szálította le. A vállalat július hó 4-től kezdve saját kocsijain szállítja házhoz a jeget s azt csakis 10 napról 10 napra előre váltott szelvények ellenében osztja ki. A vállalat kihordói a jeget csak ily szelvény ellenében adhatják, pénzt a jégért elfogadniok nem szabad. A részvénytársaság saját kocsijain a jégtábla nagysága rá van festve, ezzel bárki ellenőrizheti, hogy hiánytalan, fél vagy egész táblát kap. A szelvények ára: 10 szelvény a 8 tábla a 12 kgr., összesen 960 kgr. a 1.40 = 1344 kor., 10 szelvény a 1 tábla a 12 kgr., összesen 120 kgr. a 1.40 = 168 kor., 10 szelvény a fél tábla a 6 kgr., összesen 60 kgr. a 1.40 = 84 kor. Szelvények váltóhatók a részvénytársaság városi irodájában. (Vörösmarty-utca 5. Magyar-Olasz Bank.)

— **Agyonverték egy oláh csendőt.** Érdekes letartóztatás történt a szegedi királyi ügyészség területén. A magyar-román határ melletti Pécskánál négy embert lépte át a határt, az egyik közülük egy román katonai fegyvert hozott. Az emberek jelentkeztek a pécskai csendőrség, hol előadták, hogy őket az oláhok katonának szorozták be és a bevonulás előtt magyar területre akartak menekülni. A határon azonban két oláh csendőr elfogta őket, mire a következményektől való félelmükben gondoltak egy nagyot és a két oláh csendőrtől elvették a fegyvert, az egyiket leütötték, míg a másik pedig elmenekült. A magyar csendőrség a négy embert előadásuk alapján letartóztatta és bekísérte Szegedre az ügyészség fogházába, hol addig, míg megállapíthatják a szerintük agyonvert oláh csendőr sorsát, fogva maradnak.

x **Ebédeljen Horváth Hági-Éttermében.** 10 drb ebéd-jegy étlap szerint 300 korona. Pohár világos salon vagy gyöngy malátásör 7 korona.

— **A csokoládé-elkobzás fejleményei.** Hirt adunk arról annak idején, hogy **Biró Ferenc** helybeli cukorkakészítő gyarostól, aki a **Kornis** kereskedelmi r.-t.-től 10 métermázsra csokoládét vásárolt, a hatóság a csokoládét elkobozta, mert azt táplálkozásra alkalmatlannak találta. Avas és penészes volt. **Biró Ferenc** a vételügylet hatálytalansága iránt pert tett folyamatba a szegedi törvényszéknél, a **Kornis-cég** pedig beperelte **Birót** a váltóval fedezett vételáráért. A törvényszék most hirdette ki az ítéletet **dr. Darvas Károly**, a **Biró-cég** és **dr. Magyar István**, a **Kornis-cég** ügyvédje előtt s az eladó céget a vételár visszafizetésére kötelezte, váltókeresetével pedig elutasította.

— **Folytatólagos tűzifaosztás a köz-tisztviselők részére.** Július 4-én 401—600., 5-én 601—800 sorszámig. A befizetés a jelzett napokon délelőtt 8—12 óráig a kirendeltség irodájában s a fa elvitelére pedig délelőtt 8—12 óráig és d. u. 2—6 óráig feltétlenül eszközözendő a faosztó helyen.

Kis barna Úgyelnek reám, nem mehetek, ha észrevétlenül beszélni akar velem, úgy holnap 10 órakor a Központi Tejasarnok fiókjában leszék mézet vásárolni, hol oly nagy a tolongás, hogy a beszélgetésünk nem tűnik fel.

Merénylet az angol kormány tagjai ellen.

LONDON, július 2. Hír szerint összeesküvést fedeztek fel, amely a kormány több tagjának élete ellen irányult. A rendőrség körültekintő biztonsági rendszabályokat fogantatott az illető miniszterek védelmére. Több gyanuba vett személy után kutatnak, akik állítólag a londoni sinnfeinisták közé tartoznak.

Hogyan munkálkodik a szegedi államrendőrség?

— Interju dr. Bottka Sándor főkapitánnyal. —

SZEGED, július 2.
(Saját tudósítónktól)

Olyan furcsa város ez a Szeged. Lakossága zömének tempós, maradi természete mintha beleivakodott volna az egész város gondolkodásába, eszejárásába; az egész város olyan szemszögből nézi a világot, amelyből az ujtástól félt, a régi állapot-hoz ragaszkodó alföldi magyar földmivesember néz: a döntő számára az, hogy ez vagy az másképpen volt régen s ha akkor jó volt, jó az ma is.

Sokszor tapasztaljuk ezt a világszemléletet. S noha nem vagyunk azok közül, akik mindent megvetnek és elítélnek, ami régi, sőt éppen ma és éppen ebben a szegény magyar hazában az ujjaépítésnek, a magyar jövőnek egyik leg-hatásosabb, legcélravezetőbb eszközét éppen az okos konzervatívizmusból látjuk, de azt a jelenséget, amely a régi állapotoknak ítélet nélkül való fentartását és az örvedes és céltudatos ujtásnak csak is ezért mellőzését eredményezi, helyeselni, de még csak megérteni sem tudjuk és ha már itt van a fegyver a kezünkben, amellyel ez ellen a jelenség ellen küzdhetünk, — küzdünk is.

Ujságíróember sokat jár, sok emberrel beszél, sok embert meghallgat. A közvéleményt befolyásolni csak akkor tudja, ha ösmeri és ahhoz, hogy megösmere, meg is kell azt hallgatnia. Az ilyen ujságíró-tanulmányút sokszor eredményezi azt, hogy megszületik egy riport, egy interju és csak akkor jó ujság az ujság, ha ilyen apropókból is merit magának cikktémát.

Szóval, ilyen tanulmányutunkban a rendőrségről esett szó. Az államrendőrségről. A beszélgetés kiindulási pontja az a lampionos felvonulás volt, amelyet a m. kir. államrendőrség szegedi kapitánysága a cserkészeknek nem engedélyezett. A társaság tagjai megütöközéssel tárgyalták, hogy a felvonulást betiltotta a rendőrség és ezután kritizálni kezdték az intézményt és szövtették azt, hogy most kevesebb őrszemet látni, mint a városi rendőrség idejében, de viszont a díjazott szolgálatokra elegendő rendőr akad.

Igyekezünk a vitázókat meggyőzni. Nincs értelme a mai idők-

ben az ilyen ünnepléseknek, amikor az ország mély gyászban van. A közélet éppen most nem alkalmas arra, hogy lampionos felvonulásokkal okozunk feltűnést, adjuk örömmünk jelét, mikor odaát, a Tiszán túl rác igát nyögnek, keservesen zokognak a véreink, az itthoniakra pedig fantasztikus összegű „jóvátétel” terhe vár.

A mi igyekezetünk de hiába-való volt!

Elmentünk hát **dr. Bottka Sándor** rendőrtanácsoshoz, a szegedi kapitányság vezetőjéhez, elmondottuk neki a vitánk lefolyását s a következő kijelentéseket hallottuk tőle:

— Ami a lampionos felvonulást illeti, azt tényleg betiltottam. Nem azért a formahibáért, hogy későn jelentették azt be nekem. Ezen a formáságon tultetem volna magamat. De mi, a rendőrség, elsősorban *praeventiv intézkedések*re vagyunk hivatva és most, amikor tudomásom van arról, hogy egészen kis (14—16 éves) *diákgyererek lehetetlen és hihetetlen éjjeli életet élnek* s hogy ez az élet egypár megtévedt kis lelket bünbe is sodort és egész életére tönkretett, — semmi olyan dolgot nem engedélyezhetek, ami a *fiukat elvonja a szülői felügyelet alól*, vagy alkalmat ad arra, hogy a diákok magukat a szülők ellenőrzése alól kivonják.

Magát azt a célt, amit az ifjúsági cserkészalakulatok szolgálnak, szükségesnek, nemesnek és mindenki támogatására érdemesnek tartom. De csak addig támogathatom, amíg a cél érdekében felhasználott eszközök magát a cél elérését nem veszélyeztetik. Az elmúlt esztendő tapasztalatai után pedig minden okom megvan arra, hogy a vallásos tárgyú körmenetek kivül — minden felvonulással kapcsolatos demonstrációt aggodó figyelemmel kísérek, azt pedig, hogy az ifjúságot „szerezzem le” céljából akár lampionnal, akár nélkülül, este a korzón tüntető sétára vigyék, az előbb ismertett előzmények fenn nem forgása esetén is megakadályozzam.

— Ami azt az állítást illeti, hogy kevesebb az őrszem, mint a városi rendőrség idejében, erre csak az a megjegyzésem, hogy a *Belvárosban záróra előtti egy óráig*

állnak az őrszemek s azután megindulnak és mint mozgó őrszem teljesítik a szolgálatukat, azonkivül 11 órától virradatig kettős járőr cirkál, végül polgári ruhás rendőrök teljesítenek őrszolgálatot. Hogy a közönség ezeket nem veszi észre, az nem hiba, mert a kivitelében sokszor meggátolt betörés azt igazolja, hogy a rendőrség éberem figyel a város közbiztonságára. A *külső kerületekben* egész éjjel páros járőrök cirkálnak. Mindezeket a közbiztonsági intézkedéseket kiegészíti és ellenőrzi egy tiszt járőr, amely egész éjjel cirkál. Olyan apparátus ez, aminővel egy város sem dicsekedhet.

— Ami pedig a külön és díjazott szolgálatot illeti, erre nézve azt jegyzem meg, hogy a legnagyobb sajnálatomra kénytelen vagyok ezt a szolgálatot a *szabadnapos* rendőrökkel elláttatni, miután nincs akkora létszámom, hogy a díjazott szolgálatot, beszámíthassam.

Dr. Bottka Sándornak ezt a nyilatkozatát felvilágosítás és megnyugtatósképpen szívesen bocsátjuk a közönség rendelkezésére azzal, hogy amint Szeged város közbiztonságát mi látjuk, az jobb, hivatottabb és avatottabb kezekben nem lehetne, mint **Bottka rendőrtanácsos**éban.

Visszaélések a Zsibárus Egyesület vagyonával.

Letartóztatták a vezetőség két tagját. — Akik elítették a piacrendezésre szánt összeget.

SZEGED, július 2.

Dr. Somogyi Szilveszter polgármester több hozzá érkezett panasz alapján arra kérte a rendőrséget, hogy vizsgálják felül a szegedi Zsibárus Egyesület számadásait, mert többek szerint a vezetőség az egyesület pénzt nem arra a célra fordítja, amire azt a tagok összeadták.

A polgármester kérésére a rendőrség azonnal megindította a szóbanforgó egyesület ellen a vizsgálatot. **Dr. Weber Árpád** rendőrfogalmazó és a város hatósága részéről **Papp Ferenc** számvevő menlek ki az egyesület helyiségébe, hol a könyvek alapos felülvizsgálása után megállapították, hogy a zsibárusok negyvenezer koronát kitevő vagyonából mintegy huszezer korona hiányzik. A megejtett vizsgálat alapján letartóztatták **Fischhoff Sándor** zsibárust, az egyesület elnökét és **Lorberbaum Márk** pénztáros, akik a kihallgatásuk során bevallották a reájuk rótt bűrcselekményeket. Vallomásuk és a vizsgálat megállapítása szerint a hiány ugy keletkezett, hogy az egyesület pénzt meg nem engedett célra fordították, így többek között piacrendezés címén elköltöttek hétezer koronát. Ezt a pénzt azonban nem piacrendezésre fordították, hanem *elmulatták*. Azonkivül a részükre megállapított tiszteletdíjknál *többet vettek fel és a velük hivatalos ügyekben érintkező városi alkalmazottakat több ízben megvesztegették*. **Lorberbaumot** és **Fischhoffot** a rendőrség átkísérte az ügyészségre.

A Zsibárus Egyesület ügye azonban ezzel nem ért véget, mert a polgármester az egyesület működését, mivel az eddig belügyminiszteri engedély nélkül működött, felfüggesztette. Amint értesülünk, a polgármester annak a megállapítására is megindította a nyomozást, hogy kik azok a városi tisztviselők, akiket a zsibárusok megvesztegettek.

A budapesti m. kir. Operaház tagjai

július hó 2-án

a Korzó-mozi nyári helyiségében este 9 órai kezdettel hangversenyt és klasszikus táncestélyt

rendeznek.

KÖZREMŰKÖDNEK:

1. **Tihanyi Vica** m. kir. Op. művésznője
2. **Pusztay Sándor** m. kir. Op. művésze
3. **Kompoly Kálmán** „ tagja

4. **B. Takács Anna** Op. táncművésznője
5. **Harmath Boriska**
Zongorán kísér **Doszler G.** op. karmest.

M Ű S Ő R:

1. NYITÁNY: játsza a Korzó-mozi zenekara.
2. Tihanyi Vica, Pusztay Sándor, Kompoly Kálmán: Híszkegy.
3. PUSZTAY SÁNDOR: 1. Nelusci legendája Afrikai hős c. operából. (Meyerbeer).
2. Rabok, Szülőföldön: Gretschnanovtól.
3. Fülemben cseng egy dal: Székács.
4. Edes szívem: Balázs.
4. TIHANYI VICA: 1. Tosca imája (Puccini).
2. Pillangókisasszony ária
3. Mimi ária (Bohémélet).
4. Madárdal (Bajazzók) Leoncavalló.
5. Ekszer ária (Faust) Gounott Liliomszál (dal-Dicaritól)

5. KOMPOLTHY KÁLMÁN: 1. Johnson ária (Nyugat leánya).
2. Tosca ária (Puccini).
3. Siciliana (Parasztbecsület).
4. Eleázár ária (Zsidónő).
5. Turul madár (Irredenta dal).
6. Kornevillei harangok (Piancquette).
6. B. TAKÁCS ANNA és HARMATH BORISKA: 1. Pierette és Pierot (Mozart).
2. Felhívás keringőre (Weber).
3. Magyar tánc a Hunyadi László c. operából: Erkel F.
7. B. TAKÁCS ANNA: Rokoko balettánc a Traviata c. operából (Verdi).

Hely árak:

Zsöllye 36 korona, I. hely 30 korona, II. hely 24 korona, III. hely 18 korona a vigalmi adóval együtt.